

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 01/06/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 144

Nếu chúng ta có lòng tin sâu sắc đối với đạo lý nhân quả thì chúng ta nhất định sẽ làm đến được 100%. Chúng ta chưa làm được vì chúng ta mê hoặc điên đảo, cho thật là giả, nhận giả là thật. Tiền tài danh vọng, những xúc thọ ngoài thân đều là giả. Hằng ngày, nếu chúng ta thương hay ghét ai mà chúng ta không ngu được thì đây đều là chúng ta nhận giả làm thật. Chúng ta mê hoặc điên đảo nên chúng ta khởi tâm động niệm đều nghĩ đến lợi ích của mình. Nếu là người tin sâu thì họ sẽ nhận thấy thân này là giả vậy thì hưởng hồ là vật ngoài thân.

Ngày nay một số người dùng học thuật của họ để diễn giải nhân quả theo cách riêng của họ. Họ giảng nhân quả để người khác tin, người khác phụng hành, nhưng họ không làm như vậy. Đây chính là họ đã phá kiến. Hòa Thượng nói: **“Phá giới thì có thể cứu phá kiến thì không thể cứu”**. “Phá kiến” là chúng ta có cái thấy ngược lại với giáo huấn của Cổ Thánh Tiên Hiền. Chúng ta phải cẩn trọng trong việc tiếp nhận Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền.

Người ngày nay tự do ngôn luận, tự do xuất bản, họ diễn giải sai nhưng họ vẫn có thể xuất bản. Chúng ta đã in sách nhưng có người vẫn dùng sách này để biên tập lại và in. Trước đây, có một người nổi tiếng xuất bản sách, trong quyển sách đó viết, niệm Phật không cần diệt vọng tưởng, không cần giữ giới. Có những người niệm Phật nhiều năm cũng tin điều này. Giới là nền tảng của nền tảng. Giới giúp chúng ta ngăn ngừa những khởi tâm động niệm, tạo tác sai lầm.

Hòa Thượng nói, Phật A Di Đà ở cõi Tây Phương Cực Lạc, Thiên Đế, Thích Ca Mâu Ni Phật đều dùng giới để giáo dục chúng sanh. Từ giới sinh định, từ định sinh trí tuệ. Chúng ta muốn về được cung trời thì chúng ta phải giữ năm giới mười thiện từ trung phẩm trở lên, ngoài ra chúng ta phải tu tâm từ bi, hỷ xả. Phật dạy: **“Với người thì chúng ta từ bi, với ta thì chúng ta phải thanh tịnh”**. Chúng ta muốn thanh tịnh thì chúng ta phải giữ giới.

chúng ta học tập, tu hành phải có sự truyền thừa. chúng ta nhìn thấy người thật, việc thật, kết quả thật nhưng chúng ta vẫn chưa chắc làm được. Một số người tin theo những người ở đất nước khác, cho dù những người này làm một cách mơ mơ hồ hồ, không có kết quả rõ ràng. Có người nói với tôi, họ cảm thấy một người có khả năng rất siêu việt vì khi người đó bị xe đụng thì họ có thể đứng dậy bình thường. Đây là việc rất

bình thường. Chúng ta trải qua năm tháng tu hành thì chúng ta mới chân thật đối trị được tập khí, phiền não. Hòa Thượng nói: **“Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt không thích nghe khuyên”**. Chúng ta khuyên họ bỏ đi tập khí xấu ác nên họ không thích nghe. Có người nói niệm Phật không cần diệt vọng tưởng, không cần giữ giới thì họ liền tin. Ngày trước, Ngài A Nan hỏi Đức Phật: **“Khi Ngài nhập Niết Bàn thì chúng con biết nương vào ai?”**. Phật nói: **“Lấy giới làm Thầy, lấy khổ làm Thầy”**.

Chúng ta sống trong tiện nghi, vật chất nên chúng ta dần mất đi năng lực sinh tồn. Người tinh tấn thì đời sống của họ sẽ rất thanh đạm. Chúng ta không chịu được nắng mưa, không trải qua đời sống khổ cực, chúng ta sống trong tiện nghi thì chúng ta không thể tinh tấn. Chúng ta ở trong đời sống vật chất, tiện nghi mà chúng ta bị cám dỗ thì chúng ta vẫn là phàm phu. Chúng ta muốn làm Thánh Hiền, làm Phật Bồ Tát thì chúng ta phải rời xa những thứ tiện nghi này. Phật nói, thân này là giả nhưng chúng ta vẫn chấp trước vào thân một cách nặng nề. Bậc quân tử, hiền nhân thì đã không màng đến danh lợi. Trên **“Kinh Kim Cang”** Phật nói: **“Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng, nhất thiết hữu vi pháp như mộng huyễn, bào ảnh”**.

Đời sống tiện nghi khiến con người dần mất đi năng lực. Khi tôi đến Tịnh Tông Học Hội ở Bắc Mỹ, tôi nhìn thấy gian bếp có rất nhiều máy móc tiện nghi như máy rửa chén, máy giặt tự động. Những máy móc này khiến chúng ta không phải lao động, chúng ta dư thừa năng lượng. Chúng ta thường không dùng năng lượng dư thừa để tận tâm tận lực làm việc lợi ích chúng sanh mà chúng ta thường dùng năng lượng dư thừa để tạo nghiệp. Chúng ta không được dùng những tiện nghi này một cách miễn phí mà chúng ta đang phải cật lực làm việc để thanh toán cho những hóa đơn tiền điện, nước, ga, thuê nhà, tiền xăng, tiền sửa ô-tô, tiền phí cầu đường...

Chúng ta chỉ cần những thứ để đáp ứng nhu cầu cần thiết của cơ thể là ăn, mặc, ngủ là được. Phật dạy chúng ta buông xả những thứ không cần thiết nhưng chúng ta thường muốn có những thứ cần có, nên có, phải có, phải nên có. Chúng ta vẫn mơ mơ hồ hồ đối với nhân quả, chúng ta vẫn làm theo số đông, mua sắm những tiện ích không cần thiết.

Chúng ta sống trái với quy luật tự nhiên thì chúng ta có thể mất mạng. Có người, sau khi đi ngoài nắng về, họ bật điều hòa ở nhiệt độ 18 độ, sau đó họ đi tắm, đi ngủ và không bao giờ tỉnh dậy nữa. Chúng ta dãi dầu mưa nắng thì chúng ta sẽ không có bệnh khổ. Có người bị ung thư giai đoạn cuối, sau đó họ trở về sống hòa mình với thiên nhiên, ăn rau sạch, uống nước sạch thì họ khỏi bệnh. Bệnh khổ là quả, nhân của bệnh khổ có thể là do chúng ta sử dụng quá nhiều những tiện nghi của đời sống. Tổ Sư Đại Đức xưa sống trong túp lều ở trong rừng nhưng đời sống của họ vẫn an vui, tự tại. Chúng ta cho rằng họ khổ, chúng ta được sống tiện nghi, hiện đại nhưng chúng ta đang phải lao tâm khổ trí để trả rất nhiều chi phí. Chúng ta đang phải trả khoảng 20 loại chi phí, nếu chúng

ta không còn đủ sức làm việc thì chúng ta sẽ phiền não. Người thế gian thường cố gắng tích góp tiền để khi già có tiền chi trả những chi phí này.

Hòa Thượng nói: **“Trong Kinh điển Đại Tiểu Thừa, Phật thường nói, phước báu có ba loại là tài phú, thông minh trí tuệ và khỏe mạnh sống lâu. Ba loại phước báu này mọi người đều yêu thích, hoan hỷ tiếp nhận, mong cầu”**. Chúng ta tu nhân thiện thì chúng ta mới có quả thiện. Những người tích cực làm việc thiện, việc phước lành nhưng đời sống của họ không điều độ thì họ cũng không thể khỏe mạnh. Chúng ta ăn uống thức ăn không phù hợp, đời sống không hòa nhập tự nhiên thì chúng ta không thể khỏe mạnh. Có những người, chân của họ thường không tiếp xúc với mặt đất, đây là đời sống khác thường. Chúng ta muốn khỏe mạnh, sống lâu thì chúng ta phải có đời sống điều độ, thích nghi với mọi hoàn cảnh sống, đây cũng chính là chúng ta tu nhân.

Hòa Thượng từng kể, có một vị trưởng giả giàu có, ông tích cực làm việc thiện như xây cầu, đắp đường, ông cho rằng ăn thịt gà rất bổ dưỡng, hằng ngày, ông cho gà vào ống tre để chung lấy nước uống, sau một thời gian ngắn thì ông mất. Chúng ta cung cấp cho cơ thể quá nhiều thức ăn bổ dưỡng thì cơ thể sẽ không thể hấp thu được. Ngoài việc làm thiện chúng ta phải trải qua đời sống phù hợp, chúng ta muốn làm được điều này thì chúng ta phải có trí tuệ.

Có người đi ngoài nắng về thì uống nước đá lạnh, việc này rất nguy hiểm cho sức khỏe nhưng họ không nhận ra. Có nhiều nhân đề dẫn đến một kết quả nên chúng ta phải biết tu nhân. Chúng ta không hiểu thì chúng ta làm không thông, chúng ta không có kết quả như trên Kinh nói. Thí dụ, chúng ta nghe nói, in Kinh sách thì sẽ có trí tuệ, chúng ta in hàng triệu quyển Kinh nhưng chúng ta vẫn không có trí tuệ do chúng ta không tự mình học tập. Chúng ta bố thí pháp, ăn chay nhưng thân chúng ta không khỏe mạnh vì chúng ta ăn thực phẩm chế biến sẵn, ăn đồ đông lạnh. Chúng ta phải hòa hợp với đại tự nhiên, với con người, với thiên địa quỷ thần. Chúng ta bố thí pháp, đồng thời chúng ta phải thật tu thì chúng ta mới có trí tuệ. Chúng ta đi nói pháp, in Kinh sách cho người đọc mà chúng ta không đọc, không thật làm thì chúng ta không thể có trí tuệ.

Trong phim *“Báo ứng hiện đời”* có nói về một ông trưởng giả, hằng ngày, ông làm rất nhiều việc thiện như xây cầu, đắp đường nhưng ông đột ngột mất sớm. Mọi người đều ngạc nhiên, sau đó, họ biết được, trước đây, khi còn làm quan ông đã biển thủ tiền để cứu trợ nhân dân bị bão lũ. Chúng ta không được dùng tiền phi pháp mà phải dùng tịnh tài, tịnh vật để bố thí. Chúng ta mở đạo tràng để người khác có nơi học tập thì chúng ta cũng phải học tập chúng ta thật làm thì chúng ta mới có trí tuệ. Chúng ta tu hành nhiều năm thì chúng ta sẽ dần hiểu được điều này.

Tôi mở Zoom cùng học với mọi người một cách nghiêm túc, câu nào hay thì tôi ghi ra nhiều lần để tôi có thể khi nhớ. Trước khi học thì tôi đọc bài trước, xem ý mình hiểu đã đúng chưa. Có những lần khi đọc bài vào buổi sáng, tôi tưởng mình hiểu một câu nói nhưng khi học thì tôi lại hiểu câu đó theo một hướng khác.

Chúng ta muốn khỏe mạnh, sống lâu thì ngoài việc ăn chay, chúng ta phải ăn đúng cách. Ngày nay, mọi thứ đều ô nhiễm, chúng ta ăn những thứ này thì chúng ta không thể khỏe mạnh. Có người ở nước ngoài, ăn chay nhiều năm mà bị bệnh bò điên, sau khi điều tra thì tìm ra nguyên nhân đó là thịt chay họ ăn có nguồn gốc động vật. Tôi biết, một số người ăn phải xúc xích, ăn chả chay nguồn gốc động vật. Phật nói: “***Y Kinh giảng nghĩa tam thế Phật oan, lý kinh nhất tự cũng đồng ma thuyết***”. Chúng ta bỏ thí tiền tài để mong có được tiền tài thì chúng ta đã sai. Phật dạy chúng ta bỏ thí tiền tài để chúng ta xả bỏ vật ngoài thân và dần bỏ đi tập khí, phiền não. Chúng ta khuyên người bỏ thí mà chúng ta tích cực tích chứa thì chúng ta đã sai.

Hòa Thượng nói: “***Thời hiện đại, bỏ thí pháp là chúng ta chân thật làm ra tấm gương, làm ra biểu pháp***”. Chúng ta khuyên người học tập, chúng ta tưởng rằng người khác làm thì chúng ta cũng được thông minh nhưng chúng ta không học thì chúng ta không thể khai được trí tuệ. Chúng ta phải hết sức cẩn trọng trong việc giảng dạy Phật pháp, chúng ta phải thật làm. Người ngày nay chỉ cần tìm kiếm trên Google thì họ sẽ biết những việc chúng ta đã làm trong mấy chục năm. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta không thể giấu được ai, trừ khi là chúng ta không làm***”. Chúng ta làm không đúng, không chuẩn thì mọi việc đều được ghi lại.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!